

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964.

4 MARS 1964.

PROJET DE LOI

approuvant la Convention pour la répression de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution d'autrui et du Protocole de clôture, signés à New-York, le 21 mars 1950

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 2 décembre 1949, l'Assemblée générale des Nations Unies a approuvé une Convention pour la répression de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution d'autrui.

Cette Convention unifie les actes internationaux antérieurs, relatifs à la matière, compte tenu d'un projet déjà élaboré en 1937 par la Société des Nations.

Ces actes sont :

- 1° l'Arrangement international du 18 mai 1904 relatif à la répression de la traite des blanches ⁽¹⁾, amendé par le Protocole approuvé par l'Assemblée générale des Nations Unies, le 3 décembre 1948 ⁽²⁾;
- 2° la Convention internationale du 4 mai 1910 ⁽³⁾ relative à la répression de la traite des blanches, amendée par le Protocole susmentionné;
- 3° la Convention internationale du 30 septembre 1921 ⁽⁴⁾ pour la répression de la traite des femmes et des enfants, amendée par le Protocole approuvé par l'Assemblée générale des Nations Unies, le 20 octobre 1947;

(1) Approuvé par la loi du 21 juin 1905, *Moniteur belge* du 7 juillet 1905.

(2) Signé à Lake-Success, le 4 mai 1949 et publié au *Moniteur belge* du 8 janvier 1953, p. 130.

(3) Publiée au *Moniteur belge* du 20 août 1914.

(4) Publiée au *Moniteur belge* des 2 et 3 novembre 1922, pp. 7458 et suiv.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964.

4 MAART 1964.

WETSONTWERP

tot goedkeuring van de Overeenkomst ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie en van het Slotprotocol, ondertekend op 21 maart 1950, te New-York

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Op 2 december 1949 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties haar goedkeuring gehecht aan een Overeenkomst ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie.

Deze Overeenkomst maakt de vroegere internationale akten ter zake eenvormig, rekening houdend met een ontwerp dat reeds in 1937 door de Volkenbond werd uitgewerkt.

Deze akten zijn :

- 1° de Internationale Schikking van 18 mei 1904 ter bestrijding van de handel in blanke slavinnen ⁽¹⁾, gewijzigd bij het Protocol goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 3 december 1948 ⁽²⁾;
- 2° de Internationale Overeenkomst van 4 mei 1910 ⁽³⁾ betreffende de onderdrukking van de handel in blanke slavinnen, gewijzigd bij voormeld Protocol;
- 3° de Internationale Overeenkomst van 30 september 1921 ⁽⁴⁾ voor de onderdrukking van de handel in vrouwen en kinderen, gewijzigd bij het Protocol goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 oktober 1947;

(1) Goedgekeurd bij de wet van 21 juni 1905, *Belgisch Staatsblad* van 7 juli 1905.

(2) Ondertekend te Lake-Success op 4 mei 1949 en bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 8 januari 1953, blz. 130.

(3) Bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 1914.

(4) Bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 2 en 3 november 1922, blz. 7458 en volg.

4° la Convention internationale du 11 octobre 1933 (5) pour la répression de la traite des femmes majeures, amendée par le Protocole susmentionné.

La justification de la Convention ressort de son préambule. Elle est fondée non seulement sur l'idée que l'évolution de la matière appelle l'unification des actes susmentionnés, mais également sur le fait que la prostitution et les maux dont s'accompagne la traite des êtres humains en vue de la prostitution sont incompatibles avec la dignité et la valeur de la personne humaine et mettent en danger le bien-être de l'individu, de la famille et la communauté.

L'adhésion de la Belgique à cette Convention a été retardée parce que le Ministre des Colonies ne pouvait, à l'époque, marquer son accord sur le texte de l'article 23 qui engageait d'office le Congo belge et le Ruanda-Urundi dans l'hypothèse où la Belgique s'obligerait elle-même.

Cet obstacle ayant disparu, la Belgique peut actuellement répondre au vœu de l'Assemblée des Nations Unies tendant à voir ratifier la Convention par le plus grand nombre possible de pays.

Un commentaire de la Convention article par article paraît superflu.

Les dispositions contenues dans les articles 1 à 13 sont entièrement couvertes par notre législation.

Les articles 14 à 21 prévoient des mesures à prendre sur le plan administratif. Certaines de ces mesures sont déjà en vigueur et elles seront, s'il y a lieu, complétées après approbation de la Convention.

L'article 22 traite du règlement des différends qui naîtraient de l'application de la Convention.

Quant aux articles 23 à 25, ils contiennent les clauses d'usage relatives à la ratification et à la dénonciation.

Rien ne s'oppose, dès lors, à la ratification de la Convention par la Belgique, cette ratification ne devant entraîner aucune modification de notre législation sur la matière.

*Le Vice-Premier Ministre
et Ministre des Affaires étrangères,*

P.-H. SPAAK.

Le Ministre de la Justice,

P. VERMEYLEN.

(5) Approuvée par la loi du 25 mai 1936 qui complète également l'article 380bis du Code pénal et l'article 2 de la loi du 26 mai 1914 sur la répression de la traite des blanches (*Moniteur belge* des 29 et 30 juin 1936, p. 4574).

4° de Internationale Overeenkomst van 11 oktober 1933 (5) ter bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen, gewijzigd bij voormeld Protocol.

De verantwoording van de Overeenkomst treedt uit haar inleiding naar voren, ze steunt niet alleen op de overweging dat het ingevolge de evolutie ter zake noodzakelijk is geworden voormelde akten een te maken, maar ook op het feit dat de prostitutie en het leed dat gepaard gaat met de handel in mensen met het oog op prostitutie onverenigbaar zijn met de waardigheid en de waarde van de menselijke personen en voor het welzijn van de enkeling, het gezin en de gemeenschap gevaar opleveren.

De toetreding van België tot die Overeenkomst kon niet eerder in uitzicht gesteld worden daar de Minister van Koloniën toentertijd zijn instemming niet kon betuigen met de tekst van artikel 23 die ambtshalve Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi zou hebben verbonden ingeval België zulks voor zichzelf had gedaan.

Aangezien dit beletsel niet meer bestaat, kan België thans ingaan op de wens van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, dat de Overeenkomst door een zo groot mogelijk aantal landen wordt bekrachtigd.

Een artikelsgewijze commentaar bij de Overeenkomst lijkt overbodig te zijn.

De bepalingen van de artikelen 1 tot 13 worden volledig door onze wetten gedekt.

De artikelen 14 tot 21 handelen over maatregelen die op administratief plan moeten worden genomen. Sommige dezer maatregelen zijn reeds van kracht; zo nodig zullen ze na de goedkeuring van de Overeenkomst worden aangevuld.

Artikel 22 betreft de regeling van de betwistingen die uit de toepassing van de Overeenkomst mochten ontstaan.

De artikelen 23 tot 25 behelzen de gebruikelijke bepalingen betreffende de bekrachtiging en de opzegging.

Er is dus geen bezwaar dat de Overeenkomst door België wordt bekrachtigd, aangezien voor deze bekrachtiging aan onze wetten ter zake geen enkele wijziging moet geschieden.

*De Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken,*

De Minister van Justitie,

(5) Goedgekeurd bij de wet van 25 mei 1936, waarbij ook artikel 380bis van het Strafwetboek en artikel 2 van de wet van 26 mei 1914 tot bestrijding van de handel in vrouwen en meisjes werd aangevuld (*Belgisch Staatsblad* van 29 en 30 juni 1936, blz. 4574).

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères, le 15 janvier 1964, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention pour la répression de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution d'autrui et du Protocole de clôture, signés à New-York, le 21 mars 1950 », a donné le 29 janvier 1964 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de
MM. :

J. SUETENS, *premier président*;
G. HOLOYE, *conseiller d'Etat*;
J. MASQUELIN, *conseiller d'Etat*;
P. ANSIAUX, *assesseur de la section de législation*;
P. DE VISSCHER, *assesseur de la section de législation*;
G. DE LEUZE, *greffier adjoint, greffier*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SUETENS. Le rapport a été présenté par M. E. JOACHIM, auditeur général.

Le Greffier,
(s.) G. DE LEUZE.

Le Président,
(s.) J. SUETENS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 15e januari 1964 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie en van het Slotprotocol, ondertekend op 21 maart 1950, te New-York », heeft de 29^e januari 1964 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit
de HH. :

J. SUETENS, *eerste voorzitter*;
G. HOLOYE, *raadsheer van State*;
J. MASQUELIN, *raadsheer van State*;
P. ANSIAUX, *bijzitter van de afdeling wetgeving*;
P. DE VISSCHER, *bijzitter van de afdeling wetgeving*;
G. DE LEUZE, *adjunct-greffier, greffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. SUETENS. Het verslag werd uitgebracht door de H. E. JOACHIM, auditeur-generaal.

De Griffier,
(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter,
(get.) J. SUETENS.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères et de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères et Notre Ministre de la Justice sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique

La Convention pour la répression de la traite des êtres humains et de l'exploitation de la prostitution d'autrui et le Protocole de clôture, signés à New-York, le 21 mars 1950, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 18 février 1964.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :
Le Vice-Premier Ministre
et Ministre des Affaires étrangères,

Le Ministre de la Justice,

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN.

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel

De Overeenkomst ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie en het Slotprotocol, ondertekend op 21 maart 1950, te New-York, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 18 februari 1964.

VAN KONINGSWEGE :
De Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,

P.-H. SPAAK.

P. VERMEYLEN.

CONVENTION

pour la répression de la traite des êtres humains
et de l'exploitation de la prostitution d'autrui

PREAMBULE

Considérant que la prostitution et le mal qui l'accompagne, à savoir la traite des êtres humains en vue de la prostitution, sont incompatibles avec la dignité et la valeur de la personne humaine et mettent en danger le bien-être de l'individu, de la famille et de la communauté,

Considérant qu'en ce qui concerne la répression de la traite des femmes et des enfants, les instruments internationaux suivants sont en vigueur :

1. Arrangement international du 18 mai 1904 pour la répression de la traite des blanches, amendé par le Protocole approuvé par l'Assemblée générale des Nations Unies, le 3 décembre 1948,
2. Convention internationale du 4 mai 1910 relative à la répression de la traite des blanches, amendée par le Protocole susmentionné,
3. Convention internationale du 30 septembre 1921 pour la répression de la traite des femmes et des enfants, amendée par le Protocole approuvé par l'Assemblée générale des Nations Unies, le 20 octobre 1947,
4. Convention internationale du 11 octobre 1933 pour la répression de la traite des femmes majeures, amendée par le Protocole susmentionné,

Considérant que la Société des Nations avait élaboré en 1937 un projet de Convention étendant le champ des instruments susmentionnés, et

Considérant que l'évolution depuis 1937 permet de conclure une Convention qui unifie les instruments ci-dessus mentionnés et renferme l'essentiel du projet de Convention de 1937 avec les amendements que l'on a jugé bon d'y apporter;

En conséquence, les Parties contractantes conviennent de ce qui suit :

Article premier

Les Parties à la présente Convention conviennent de punir toute personne qui, pour satisfaire les passions d'autrui :

- 1° Embauche, entraîne ou détourne en vue de la prostitution une autre personne, même consentante;
- 2° Exploite la prostitution d'une autre personne, même consentante.

Article 2

Les Parties à la présente Convention conviennent également de punir toute personne qui :

- 1° Tient, dirige ou, sciemment, finance ou contribue à financer une maison de prostitution;
- 2° Donne ou prend sciemment en location, en tout ou en partie, un immeuble ou un autre lieu aux fins de la prostitution d'autrui.

Article 3

Dans la mesure où le permet la législation nationale, toute tentative et tout acte préparatoire accomplis en vue de commettre les infractions visées à l'article premier et à l'article 2 doivent aussi être punis.

Article 4

Dans la mesure où le permet la législation nationale, la participation intentionnelle aux actes visés à l'article premier et à l'article 2 ci-dessus est aussi punissable.

Dans la mesure où le permet la législation nationale, les actes de participation seront considérés comme des infractions distinctes dans tous les cas où il faudra procéder ainsi pour empêcher l'impunité.

OVEREENKOMST

ter bestrijding van de handel in mensen
en van de exploitatie van eens anders prostitutie

(Vertaling.)

PREAMBULE

Overwegende dat de prostitutie en het leed dat gepaard gaat met de handel in mensen met het oog op het plegen van prostitutie onverenigbaar zijn met de waardigheid en de waarde van de menselijke persoon en voor het welzijn van de enkeling, het gezin en de gemeenschap gevaar opleveren,

Overwegende dat voor de bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen de volgende internationale akten van kracht zijn :

1. Internationale Schikking van 18 mei 1904 ter bestrijding van de handel in blanke slavinnen, gewijzigd bij het Protocol goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 3 december 1948,
2. Internationale Overeenkomst van 4 mei 1910 betreffende de onderdrukking van de handel in blanke slavinnen, gewijzigd bij voormeld Protocol,
3. Internationale Overeenkomst van 30 september 1921 voor de onderdrukking van de handel in vrouwen en kinderen, gewijzigd bij het Protocol goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 oktober 1947,
4. Internationale Overeenkomst van 11 oktober 1933 ter bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen, gewijzigd bij voormeld Protocol,

Overwegende dat de Volkenbond in 1937 een Ontwerp-Overeenkomst heeft uitgewerkt tot uitbreiding van het geldingsgebied van voormelde oorkonden, en

Overwegende dat het ingevalge de evolutie sedert 1937 mogelijk is geworden een overeenkomst te sluiten die voormelde akten eenmaakt en waarin de voornaamste bepalingen van de Ontwerp-Overeenkomst van 1937 zijn opgenomen samen met wijzigingen die nodig werden geacht,

Dientengevolge komen de Overeenkomstsluitende Partijen overeen als volgt :

Eerste artikel

De Partijen bij deze Overeenkomst komen overeen ieder persoon te straffen die, ten einde eens anders driften te voldoen :

- 1° Een ander persoon, zelfs met zijn toestemming, aanwerft, meeneemt of wegbrengt met het oog op het plegen van prostitutie;
- 2° De prostitutie exploiteert van een ander persoon, zelfs met zijn toestemming.

Artikel 2

De Partijen bij deze Overeenkomst komen eveneens overeen ieder persoon te straffen die :

- 1° Een huis van prostitutie houdt, leidt of wetens financiert of daarin bijdraagt;
- 2° Een grond of een andere plaats geheel of gedeeltelijk huurt of wetens in huur geeft met het oog op eens anders prostitutie.

Artikel 3

Voor zover de eigen wetten het toelaten, zijn iedere poging en iedere voorbereidende daad begaan met het oog op het plegen van de in de artikelen 1 en 2 bepaalde misdrijven eveneens strafbaar.

Artikel 4

Voor zover de eigen wetten het toelaten, is de opzettelijke deelneming aan de daden bedoeld in de artikelen 1 en 2 hiervoren eveneens strafbaar.

Voor zover de eigen wetten het toelaten, worden de daden van deelneming geacht afzonderlijke misdrijven te zijn in al de gevallen waarin zulks ter voorkoming van de straffeloosheid nodig mocht zijn.

Article 5

Dans tous les cas où une personne lésée est autorisée par la législation nationale à se constituer partie civile du chef de l'une quelconque des infractions visées par la présente Convention, les étrangers seront également autorisés à se constituer partie civile dans les mêmes conditions que les nationaux.

Article 6

Chacune des Parties à la présente Convention convient de prendre toutes les mesures nécessaires pour abroger ou abolir toute loi, tout règlement et toute pratique administrative selon lesquels les personnes qui se livrent ou sont soupçonnées de se livrer à la prostitution doivent se faire inscrire sur des registres spéciaux, posséder des papiers spéciaux, ou se conformer à des conditions exceptionnelles de surveillance ou de déclaration.

Article 7

Toute condamnation antérieure prononcée dans un Etat étranger pour un des actes visés dans la présente Convention sera, dans la mesure où le permet la législation nationale, prise en considération :

- 1° pour établir la récidive;
- 2° pour prononcer des incapacités, la déchéance ou l'interdiction de droit public ou privé.

Article 8

Les actes visés à l'article premier et à l'article 2 de la présente Convention seront considérés comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition conclu ou à conclure entre des Parties à la présente Convention.

Les Parties à la présente Convention qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent dorénavant les actes visés à l'article premier et à l'article 2 de la présente Convention comme cas d'extradition entre elles.

L'extradition sera accordée conformément au droit de l'Etat requis.

Article 9

Les ressortissants d'un Etat dont la législation n'admet pas l'extradition des nationaux et qui sont rentrés dans cet Etat après avoir commis à l'étranger l'un des actes visés par l'article premier et par l'article 2 de la présente Convention doivent être poursuivis devant les tribunaux de leur propre Etat et punis par ceux-ci.

Cette disposition n'est pas obligatoire si, dans un cas semblable intéressant des Parties à la présente Convention, l'extradition d'un étranger ne peut pas être accordée.

Article 10

Les dispositions de l'article 9 ne s'appliquent pas lorsque l'inculpé a été jugé dans un Etat étranger, et, en cas de condamnation, lorsqu'il a purgé la peine ou bénéficié d'une remise ou d'une réduction de peine prévue par la loi dudit Etat étranger.

Article 11

Aucune disposition de la présente Convention ne sera interprétée comme portant atteinte à l'attitude d'une Partie à ladite Convention sur la question générale de la compétence de la juridiction pénale comme question de droit international.

Article 12

La présente Convention laisse intact le principe que les actes qu'elle vise doivent dans chaque Etat être qualifiés, poursuivis et jugés conformément à la législation nationale.

Article 13

Les Parties à la présente Convention sont tenues d'exécuter les commissions rogatoires relatives aux infractions visées par la Convention, conformément à leur législation nationale et à leur pratique en cette matière.

La transmission des commissions rogatoires doit être opérée :

1. soit par voie de communication directe entre les autorités judiciaires;
2. soit par correspondance directe entre les Ministres de la Justice de deux Etats, ou par envoi direct, par une autre autorité compétente de l'Etat requérant, au Ministre de la Justice de l'Etat requis;

Artikel 5

In al de gevallen waarin een benadeelde persoon door de eigen wetten gerechtigd is zich uit hoofde van enig misdrijf omschreven in deze Overeenkomst burgerlijke partij te stellen, zijn ook vreemdelingen daartoe gerechtigd, onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen.

Artikel 6

Elke Partij bij deze Overeenkomst komt overeen alle nodige maatregelen te nemen om iedere wet, iedere verordening en ieder administratief gebruik op te heffen volgens welke personen die zich aan prostitutie overgeven of daarvan verdacht worden zich moeten laten inschrijven in speciale registers, speciale papieren moeten bezitten of zich gedragen naar uitzonderlijke vereisten van toezicht of aangifte.

Artikel 7

De vroegere veroordelingen die in vreemde Staten zijn uitgesproken wegens een van de daden die in deze Overeenkomst zijn omschreven, worden, voor zover de eigen wetten het toelaten, in aanmerking genomen :

- 1° voor het vaststellen van de herhaling;
- 2° voor het uitspreken van publiek- of privaatrechtelijke onbekwaamheden, vervallenverklaringen of ontzettingen.

Artikel 8

De daden omschreven in de artikelen 1 en 2 van deze Overeenkomst worden in elk uitleveringsverdrag dat tussen de Partijen bij deze Overeenkomst is gesloten of zal gesloten worden, als uitleveringsgevallen aangemerkt.

De Partijen bij deze Overeenkomst die de uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen voortaan onderling als uitleveringsgevallen de daden die in de artikelen 1 en 2 van deze Overeenkomst zijn omschreven.

De uitlevering wordt toegestaan overeenkomstig het recht van de aangezochte Staat.

Artikel 9

De onderhorigen van een Staat waarvan de wetten de uitlevering van eigen onderdanen niet toelaten en die in deze Staat zijn teruggekeerd na in het buitenland een der daden te hebben gepleegd bedoeld in de artikelen 1 en 2 van deze Overeenkomst moeten door de rechtbanken van hun eigen Staat worden vervolgd en gestraft.

Deze bepaling is niet bindend indien, in een soortgelijk geval waarin de Partijen bij deze Overeenkomst betrokken zijn, de uitlevering van een vreemdeling niet mag worden toegestaan.

Artikel 10

De bepalingen van artikel 9 vinden geen toepassing wanneer de verdachte in een vreemde Staat is berecht en, in geval van veroordeling wanneer hij de straf heeft uitgezeten of kwijtschelding of vermindering van straf zoals bepaald bij de wet van genoemde vreemde Staat heeft bekomen.

Artikel 11

Geen bepaling van deze Overeenkomst wordt zo uitgelegd dat ze afbreuk doet aan de gedragslijn van een Partij bij genoemde Overeenkomst ten aanzien van het algemeen vraagstuk van de bevoegdheid van het strafgerecht als punt van internationaal recht.

Artikel 12

Deze Overeenkomst laat het beginsel ongerept dat de daden die daarin worden bedoeld in elke Staat moeten omschreven, vervolgd en berecht worden overeenkomstig de eigen wetten.

Artikel 13

De Partijen bij deze Overeenkomst zijn ertoe gehouden de rogatoire commissiën betreffende de misdrijven die in de Overeenkomst zijn bedoeld, uit te voeren overeenkomstig hun eigen wetten en gebruik ter zake.

De rogatoire commissiën moeten worden overgemaakt :

1. hetzij door rechtstreeks verkeer tussen de rechterlijke autoriteiten;
2. hetzij door rechtstreekse briefwisseling tussen de Ministers van Justitie van beide Staten, of door rechtstreekse toezending, door een andere bevoegde autoriteit van de verzochende Staat, aan de Minister van Justitie van de aangezochte Staat;

3. soit par l'intermédiaire de l'agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant dans l'Etat requis; cet agent enverra directement les commissions rogatoires à l'autorité judiciaire compétente ou à l'autorité indiquée par le Gouvernement de l'Etat requis, et recevra directement de cette autorité les pièces constituant l'exécution des commissions rogatoires.

Dans les cas 1 et 3, copie de la commission rogatoire sera toujours adressée en même temps à l'autorité supérieure de l'Etat requis.

A défaut d'entente contraire, la commission rogatoire doit être rédigée dans la langue de l'autorité requérante, sous réserve que l'Etat requis aura le droit d'en demander une traduction faite dans sa propre langue et certifié conforme par l'autorité requérante.

Chaque Partie à la présente Convention fera connaître, par une communication adressée à chacune des autres Parties à la Convention, celui ou ceux des modes de transmission susvisés qu'elle admet pour les commissions rogatoires de ladite Partie.

Jusqu'au moment où un Etat fera une telle communication, la procédure en vigueur en fait de commissions rogatoires sera maintenue.

L'exécution des commissions rogatoires ne pourra donner lieu au remboursement d'aucun droit ou frais autres que les frais d'expertise.

Rien dans le présent article ne devra être interprété comme constituant de la part des Parties à la présente Convention un engagement d'admettre une dérogation à leurs lois en ce qui concerne la procédure et les méthodes employées pour établir la preuve en matière répressive.

Article 14

Chacune des Parties à la présente Convention doit créer ou maintenir un service chargé de coordonner et de centraliser les résultats des recherches relatives aux infractions visées par la présente Convention.

Ces services devront réunir tous les renseignements qui pourraient aider à prévenir et à réprimer les infractions visées par la présente Convention et devront se tenir en contact étroit avec les services correspondants des autres Etats.

Article 15

Dans la mesure où le permet la législation nationale et où elles le jugeront utile, les autorités chargées des services mentionnés à l'article 14 donneront aux autorités chargées des services correspondants dans les autres Etats les renseignements suivants :

1. des précisions concernant toute infraction ou tentative d'infraction visée par la présente Convention;
2. des précisions concernant les recherches, poursuites, arrestations, condamnations, refus d'admission ou expulsions de personnes coupables de l'une quelconque des infractions visées par la présente Convention ainsi que les déplacements de ces personnes et tous autres renseignements utiles à leur sujet.

Les renseignements à fournir comprendront notamment le signalement des délinquants, leurs empreintes digitales et leur photographie, des indications sur leurs procédés habituels, les procès-verbaux de police et les casiers judiciaires.

Article 16

Les Parties à la présente Convention conviennent de prendre ou d'encourager, par l'intermédiaire de leurs services sociaux, économiques, d'enseignement, d'hygiène et autres services connexes, qu'ils soient publics ou privés, les mesures propres à prévenir la prostitution et à assurer la rééducation et le reclassement des victimes de la prostitution et des infractions visées par la présente Convention.

Article 17

Les Parties à la présente Convention conviennent, en ce qui concerne l'immigration et l'émigration, de prendre ou de maintenir en vigueur, dans les limites de leurs obligations définies par la présente Convention, les mesures destinées à combattre la traite des personnes de l'un ou de l'autre sexe aux fins de prostitution.

Elles s'engagent notamment :

1. à promulguer les règlements nécessaires pour la protection des immigrants ou émigrants, en particulier des femmes et des enfants, tant aux lieux d'arrivée et de départ qu'en cours de route;
2. à prendre des dispositions pour organiser une propagande appropriée qui mette le public en garde contre les dangers de cette traite;

3. hetzij door bemiddeling van de diplomatieke of consulaire ambtenaar van de verzoekende Staat in de aangezochte Staat; die ambtenaar zendt de rogatoire commissiën rechtstreeks aan de bevoegde rechterlijke autoriteit of aan de autoriteit die door de Regering van de aangezochte Staat is opgegeven, en ontvangt rechtstreeks van die autoriteit de uitvoeringsstukken van de rogatoire commissiën.

In de gevallen 1 en 3 wordt altijd tegelijkertijd een afschrift van de rogatoire commissie aan de hogere overheid van de aangezochte Staat gezonden.

Wanneer niet anders is overeengekomen, moet de rogatoire commissie worden gesteld in de taal van de verzoekende autoriteit, behoudens het recht van de aangezochte Staat daarvan een door de verzoekende Staat eensluidend verklaarde vertaling in zijn eigen taal te vorderen.

Elke Partij bij deze Overeenkomst geeft door een mededeling aan iedere andere Partij bij de Overeenkomst kennis van bovenbedoelde wijze of wijzen van overmaking die zij aanvaardt, voor de rogatoire commissiën van genoemde Partij.

Tot het tijdstip waarop een Staat zodanige mededeling doet blijft de geldende procedure voor rogatoire commissiën gehandhaafd.

De uitvoering van rogatoire commissiën kan geen aanleiding geven tot terugbetaling van andere rechten of kosten dan de expertisekosten.

Niets in dit artikel mag worden uitgelegd als zijnde vanwege de Partijen bij deze Overeenkomst een verbintenis om een afwijking toe te staan van hun wetten wat betreft de procedure en de methodes aangewend om het bewijs in strafzaken vast te stellen.

Artikel 14

Elke Partij bij deze Overeenkomst moet een dienst oprichten of instandhouden belast met de coördinatie en de centralisatie van de uitslagen der opsporingen betreffende de in deze Overeenkomst bedoelde misdrijven.

Die diensten moeten alle inlichtingen verzamelen die dienstig mochten zijn om de misdrijven die in deze Overeenkomst zijn bedoeld te voorkomen en te bestrijden en moeten nauwe betrekkingen onderhouden met de overeenkomstige diensten van de andere Staten.

Artikel 15

Voor zover de eigen wetten het toelaten en de autoriteiten die met de diensten vermeld in artikel 14 zijn belast het nuttig achten, geven deze aan de autoriteiten die in de andere Staten met overeenkomstige diensten zijn belast, de volgende inlichtingen :

1. bijzonderheden betreffende elk misdrijf of poging tot misdrijf die in deze Overeenkomst zijn bedoeld;
2. bijzonderheden betreffende opsporingen, aanhoudingen, veroordelingen, weigeringen van toelating of uitzettingen van personen die zich schuldig hebben gemaakt aan misdrijven die in deze Overeenkomst zijn bedoeld alsmede de veranderingen van woonplaats van die personen en alle andere dienstige inlichtingen hen betreffende.

De te verstrekken inlichtingen behelzen inzonderheid het signalement van de delinquenten, hun vingerafdrukken en hun foto, aanwijzingen betreffende hun gewone praktijken, de processen-verbaal van de politie en de strafregisters.

Artikel 16

De Partijen bij deze Overeenkomst komen overeen, door bemiddeling van hun sociale en economische diensten, hun diensten voor onderwijs en hygiëne en andere aanverwante diensten, zowel openbare als particuliere, de geschikte maatregelen te nemen of te bevorderen ter voorkoming van de prostitutie en ter verzekering van de heropvoeding en de reclassering van de slachtoffers van de prostitutie en van de misdrijven die in deze Overeenkomst zijn bedoeld.

Artikel 17

De Partijen bij deze Overeenkomst komen overeen, binnen de perken van hun verplichtingen bepaald bij deze Overeenkomst, betreffende de in- en uitwijking de maatregelen te nemen of te handhaven ter bestrijding van de handel in personen van het mannelijke of vrouwelijke geslacht met het oog op het plegen van prostitutie.

Inzonderheid verbinden zij zich ertoe :

1. de nodige verordeningen uit te vaardigen voor de bescherming van in- en uitwijkingen, in het bijzonder van vrouwen en kinderen, zowel ter plaatse van aankomst en vertrek als gedurende de reis;
2. voorzieningen te treffen voor het organiseren van een geschikte propaganda die het publiek waarschuwt voor de gevaren van de hierboven omschreven handel;

3. à prendre les mesures appropriées pour qu'une surveillance soit exercée dans les gares, les aéroports, les ports maritimes, en cours de voyage et dans les lieux publics, en vue d'empêcher la traite internationale des êtres humains aux fins de prostitution;

4. à prendre les mesures appropriées pour que les autorités compétentes soient prévenues de l'arrivée de personnes qui paraissent manifestement coupables, complices ou victimes de cette traite.

Article 18

Les Parties à la présente Convention s'engagent à faire recueillir, conformément aux conditions stipulées par leur législation nationale, les déclarations des personnes de nationalité étrangère qui se livrent à la prostitution, en vue d'établir leur identité et leur état civil et de rechercher qui les a décidés à quitter leur Etat. Ces renseignements seront communiqués aux autorités de l'Etat d'origine desdites personnes en vue de leur rapatriement éventuel.

Article 19

Les Parties à la présente Convention s'engagent, conformément aux conditions stipulées par leur législation nationale et sans préjudice des poursuites ou de toute autre action intentée pour des infractions à ses dispositions et autant que faire se peut :

1. A prendre les mesures appropriées pour pourvoir aux besoins et assurer l'entretien, à titre provisoire, des victimes de la traite internationale aux fins de prostitution, lorsqu'elles sont dépourvues de ressources en attendant que soient prises toutes les dispositions en vue de leur rapatriement;

2. A rapatrier celles des personnes visées à l'article 18 qui le désireraient ou qui seraient réclamées par des personnes ayant autorité sur elles et celles dont l'expulsion est décrétée conformément à la loi. Le rapatriement ne sera effectué qu'après entente sur l'identité et la nationalité avec l'Etat de destination, ainsi que sur le lieu et la date de l'arrivée aux frontières. Chacune des Parties à la présente Convention facilitera le transit des personnes en question sur son territoire.

Au cas où les personnes visées à l'alinéa précédent ne pourraient rembourser elles-mêmes les frais de leur rapatriement et où elles n'auraient ni conjoint, ni parent, ni tuteur qui payerait pour elles, les frais de rapatriement seront à la charge de l'Etat où elles se trouvent jusqu'à la frontière, au port d'embarquement, ou à l'aéroport le plus proche dans la direction de l'Etat d'origine, et, au-delà, à la charge de l'Etat d'origine.

Article 20

Les Parties à la présente Convention s'engagent, si elles ne l'ont déjà fait, à prendre les mesures nécessaires pour exercer une surveillance sur les bureaux ou agences de placement, en vue d'éviter que les personnes qui cherchent un emploi, particulièrement les femmes et les enfants, ne soient exposées au danger de la prostitution.

Article 21

Les Parties à la présente Convention communiqueront au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies leurs lois et règlements en vigueur et, annuellement par la suite, tous nouveaux textes de lois ou règlements relatifs à l'objet de la présente Convention, ainsi que toutes mesures qu'elles auront prises pour l'application de la Convention. Les renseignements reçus seront publiés périodiquement par le Secrétaire général et adressés à tous les Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non-membres auxquels la présente Convention aura été officiellement communiquée, conformément aux dispositions de l'article 23.

Article 22

S'il s'élève entre les Parties à la présente Convention un différend quelconque relatif à son interprétation ou à son application, et si ce différend ne peut être réglé par d'autres moyens, il sera, à la demande de l'une quelconque des Parties au différend, soumis à la Cour internationale de Justice.

Article 23

La présente Convention sera ouverte à la signature de tous les Etats-Membres de l'Organisation des Nations Unies et de tout autre Etat auquel le Conseil économique et social aura adressé une invitation à cet effet.

Elle sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Les Etats mentionnés au paragraphe premier, qui n'ont pas signé la Convention, pourront y adhérer.

3. de geschikte maatregelen te nemen voor de uitoefening van toezicht in stations, vlieghavens, zeehavens, gedurende de reis en in openbare plaatsen, om de internationale handel in mensen met het oog op het plegen van prostitutie te beletten;

4. de geschikte maatregelen te nemen voor de verwittiging van de bevoegde autoriteiten van de aankomst van personen die kennelijk schuldig of medeplichtig aan die handel dan wel slachtoffer daarvan blijken te zijn.

Artikel 18

De Partijen bij deze Overeenkomst verbinden zich ertoe, overeenkomstig de door hun eigen wetten gestelde voorwaarden, de verklaringen te doen afnemen van de personen van vreemde nationaliteit die zich aan prostitutie overgeven, ten einde hun identiteit en hun burgerlijke staat vast te stellen en na te gaan wie hen ertoe bewogen heeft hun Staat te verlaten. Die inlichtingen worden megedeeld aan de autoriteiten van de Staat van herkomst van genoemde personen, met het oog op hun eventuele repatriëring.

Artikel 19

De Partijen bij deze Overeenkomst verbinden zich ertoe, overeenkomstig de door hun eigen wetten gestelde voorwaarden, onverminderd de vervolging of enige andere vordering ingesteld wegens overtreding van deze bepalingen en voor zover dit mogelijk is :

1. De geschikte maatregelen te nemen om voorlopig te voorzien in de behoeften en in het onderhoud van de slachtoffers van de internationale handel met het oog op het plegen van prostitutie, als dezen geen bestaansmiddelen hebben, in afwachting dat met het oog op hun repatriëring alle voorzieningen worden getroffen;

2. De in artikel 18 bedoelde personen te repatriëren die zulks mochten aanvragen of mochten opgeëist worden door personen die over hen gezag uitoefenen, en dezen wier uitzetting overeenkomstig de wet is gelast. De repatriëring geschiedt eerst nadat met de Staat van bestemming overeenstemming is bereikt omtrent de identiteit en de nationaliteit, alsmede omtrent de plaats en de datum van aankomst aan de grens. Elke Partij bij deze Overeenkomst zal de doorreis over haar grondgebied van bedoelde personen vergemakkelijken.

In geval de personen, bedoeld in het vorige lid, niet zelf de kosten van hun repatriëring kunnen terugbetalen, en zij geen echtgenoot, ouder of voogd mochten hebben die voor hen zou betalen, komen de repatriëeringskosten ten laste van de Staat waarin zij zich bevinden, tot aan de meest nabije grens, inscheepingshaven of vlieghaven in de richting van de Staat van herkomst, en verder, ten laste van de Staat van herkomst.

Artikel 20

De Partijen bij deze Overeenkomst verbinden zich ertoe, indien ze het nog niet hebben gedaan, de nodige maatregelen te nemen voor het uitoefenen van een toezicht op de plaatsingsbureaus of -agentschappen om te voorkomen dat personen die een betrekking zoeken, inzonderheid vrouwen en kinderen, blootgesteld worden aan het gevaar voor prostitutie.

Artikel 21

De Partijen bij deze Overeenkomst geven aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties kennis van hun wetten en verordeningen en, later ieder jaar, van alle nieuwe teksten van wetten of verordeningen betreffende het voorwerp van deze Overeenkomst, alsmede van al de maatregelen die zij voor de toepassing van de Overeenkomst hebben genomen. De ontvangen inlichtingen werden op geregelde tijdstippen door de Secretaris-generaal gepubliceerd en toegezonden aan al de Leden van de Verenigde Naties en aan de Staten die daarvan geen lid zijn waaraan van deze Overeenkomst officieel kennis zal zijn gegeven overeenkomstig het bepaalde in artikel 23.

Artikel 22

Rijst er tussen de Partijen bij deze Overeenkomst enige betwisting betreffende haar uitlegging of toepassing, en kan die betwisting niet door andere middelen worden geregeld, dan wordt ze op verzoek van onverschillig welke Partij in het geschil aan het Internationaal Hof van Justitie onderworpen.

Artikel 23

Deze Overeenkomst zal ter ondertekening opengesteld worden voor alle Lidstaten van de Verenigde Naties en voor elke andere Staat waaraan de Economische en Sociale Raad daartoe een uitnodiging zal hebben gezonden.

Ze zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen bij de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties worden neergelegd.

De in de eerste paragraaf vermelde Staten die de Overeenkomst niet hebben ondertekend kunnen tot de Overeenkomst toetreden.

L'adhésion se fera par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Aux fins de la présente Convention, le mot « Etat » désignera également toutes les colonies et territoires sous tutelle dépendant de l'Etat qui signe ou ratifie la Convention, ou y adhère, ainsi que tous les territoires que cet Etat représente sur le plan international.

Article 24

La présente Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt du deuxième instrument de ratification ou d'adhésion.

Pour chacun des Etats qui ratifieront ou adhéreront après le dépôt du deuxième instrument de ratification ou d'adhésion, elle entrera en vigueur quatre-vingt-dix jours après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 25

A l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente Convention, toute Partie à la Convention peut la dénoncer par notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

La dénonciation prendra effet pour la Partie intéressée un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 26

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Etats-Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non-membres mentionnés à l'article 23 :

- a) les signatures, ratifications et adhésions reçues en application de l'article 23;
- b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, en application de l'article 24;
- c) les dénonciations reçues en application de l'article 25.

Article 27

Chaque Partie à la présente Convention s'engage à prendre, conformément à sa Constitution, les mesures législatives ou autres, nécessaires pour assurer l'application de la Convention.

Article 28

Les dispositions de la présente Convention annulent et remplacent, entre les Parties, les dispositions des instruments internationaux mentionnés aux alinéas 1, 2, 3 et 4 du deuxième paragraphe du Préambule, chacun de ces instruments sera considéré comme ayant cessé d'être en vigueur quand toutes les Parties à cet instrument seront devenues Parties à la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention, qui a été ouverte à la signature à Lake Success, New-York, le vingt et un mars mil neuf cent cinquante, et dont une copie certifiée conforme sera envoyée par le Secrétaire général à tous les Etats-Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non-membres visés par l'article 23.

Cette Convention a été signée par les plénipotentiaires des pays suivants : Birmanie, Brésil, Danemark, Equateur, Finlande, Honduras, Inde, Iran, Libéria, Luxembourg, Pakistan, Philippines, Afrique du Sud, Yougoslavie.

PROTOCOLE DE CLOTURE

Aucune des dispositions de la présente Convention ne devra être considérée comme portant atteinte à toute législation prévoyant, pour l'application des dispositions tendant à la suppression de la traite internationale des êtres humains et de l'exploitation d'autrui aux fins de prostitution, des conditions plus rigoureuses que celles prévues par la présente Convention.

Les dispositions des articles 23 à 26 inclus de la Convention seront applicables au présent Protocole.

Ce Protocole a été signé par les plénipotentiaires des pays suivants : Birmanie, Brésil, Danemark, Equateur, Finlande, Honduras, Inde, Iran, Libéria, Luxembourg, Pakistan, Philippines, Afrique du Sud, Yougoslavie.

De toetreding geschiedt door de neerlegging van een toetredings-oorkonde bij de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

Voor deze Overeenkomst duidt het woord « Staat » eveneens op al de koloniën en voogdtijgebieden die afhangen van de Staat die de Overeenkomst ondertekent of bekrachtigt of tot de Overeenkomst toetreedt alsmede op al de gebiedsdelen die door deze Staat op het internationaal plan worden vertegenwoordigd.

Artikel 24

Deze Overeenkomst treedt in werking de negentigste dag na de neerlegging van de tweede bekrachtigings- of toetredingsoorkonde.

Voor elke Staat die bekrachtigt of toetreedt na de neerlegging van de tweede bekrachtigings- of toetredingsoorkonde treedt ze in werking negentig dagen nadat deze Staat zijn bekrachtigings- of toetredings-oorkonde heeft neergelegd.

Artikel 25

Na verloop van een termijn van vijf jaren vanaf de inwerkingtreding van deze Overeenkomst kan elke Partij bij de Overeenkomst ze opzeggen door een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

De opzegging heeft voor de betrokken Partij gevolg één jaar na de dag waarop de Secretaris-generaal der Verenigde Naties ze ontvangen heeft.

Artikel 26

De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties geeft kennis aan al de Lidstaten van de Verenigde Naties en aan de Staten die geen lid zijn vermeld in artikel 23, van :

- a) de bij toepassing van artikel 23 ontvangen ondertekeningen, bekrachtigingen en toetredingen;
- b) de datum waarop deze Overeenkomst bij toepassing van artikel 24 in werking treedt;
- c) de opzeggingen ontvangen bij toepassing van artikel 25.

Artikel 27

Elk Partij bij deze Overeenkomst verbindt zich ertoe, overeenkomstig haar Grondwet, de wetgevende of andere maatregelen te nemen die nodig zijn om de toepassing van deze Overeenkomst te verzekeren.

Artikel 28

De bepalingen van deze Overeenkomst vernietigen en vervangen tussen de partijen de bepalingen van de internationale akten vermeld in de leden 1, 2, 3 en 4 van de tweede paragraaf van de inleiding; elk, dezer akten zal beschouwd worden als niet meer van kracht te zijn als al de Partijen bij die akte Partij bij deze Overeenkomst zullen zijn.

Ten blijk van waarvan de ondergetekenden hiertoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheidenlijke Regeringen deze Overeenkomst hebben ondertekend, dewelke ter ondertekening open gesteld werd te Lake Success, New-York, op een en twintig maart negentienhonderd vijftig, en waarvan een gewaarmerkt afschrift door de Secretaris-generaal zal gezonden worden aan alle Staten die lid zijn van de Organisatie der Verenigde Naties en aan de Staten die geen lid zijn bedoeld in artikel 23.

Namens de volgende landen werd deze Overeenkomst ondertekend : Birma, Brazilië, Denemarken, Ecuador, Finland, Honduras, India, Iran, Liberia, Luxemburg, Pakistan, de Filippijnen, Zuid-Afrika, Joegoslavië.

SLOTPROTOCOL

Geen bepaling van deze Overeenkomst moet beschouwd worden als afbreuk te doen aan enige wetgeving die, voor de toepassing van de bepalingen ter onderdrukking van de internationale handel in mensen en van eens anders exploitatie met het oog op het plegen van prostitutie, strengere voorwaarden stellen dan die van deze Overeenkomst.

De bepalingen van de artikelen 23 tot en met 26 van de Overeenkomst zijn op dit Protocol van toepassing.

Namens de volgende landen werd dit Slotprotocol ondertekend : Birma, Brazilië, Denemarken, Ecuador, Finland, Honduras, India, Iran, Liberia, Luxemburg, Pakistan, de Filippijnen, Zuid-Afrika, Joegoslavië.